

Formanden (Høgsbro): De 3 Vædringsforslag under Nr. 4, 5 og 43 ere saaledes tagne tilbage. Er der Nogen, der optager dem?

Berg: Jeg optager dem.

Ordføreren (Thorup): Jeg skal gjøre Thinget opmærksomt paa, at Udvalget fra alle Sider har bestræbt sig for at naae en Overenskomst, saaledes at de forskjellige Anstuelser kunne blive nogenlunde repræsenterede i Forslaget. Men ikke alene det har man gjort, men ogsaa med Hensyn til et meget vigtigt Forslag har man søgt at imødekomme den høitærede Indenrigsminister. Jeg skal senere, naar jeg omtaler de enkelte Vædringer komme til at udvikle det noget nærmere. Med Hensyn til det første Vædringsforslag, som angaar Bornholm, har man ment, det var urigtigt saaledes at fastslaa i Loven, saaledes som det blev vedtaget ved 2den Behandling, at de svenske Fiskere skulle have Lov til at fiske 4 Maanedes under Bornholms Kyster; man har ment, der maatte hellere træffes en Overenskomst derom. Paa den anden Side var man bange for pludselig at ophæve de nu bestaaende mulig stiltiende Overenskomster, men man har ment, at efter 1890 skulle disse Indrømmelser, som Svenskerne have til at fiske under Bornholm, ophøre, for saa vidt ikke en traktatmæssig Overenskomst inden den Tid er truffen. Det er en Selvfølge, at Folkethinget ingenlunde vil støde det svenske Folk, og vi maa jo indrømme, at det ogsaa for danske Fiskere kan være en Fordel at fiske ved de svenske Kyster. Man kunde jo forudsætte, dersom man pludselig afbrød det Forhold med Hensyn til Fiskeriet, som har bestaaet overfor Nabolandet i flere Aar, at Svenskerne da ogsaa ville forbyde de danske Fiskere at komme paa svensk Søterritorium. Paa den anden Side er man gaaet ud fra, at det ikke vilde være vanskeligt for den høitagtede Regjering at opnaa en traktatmæssig Overenskomst og navnlig en international Overenskomst om Fiskeriets Brug udenfor Søterritoriet, og ved en saadan mulig opnaa det, at ethvert Land fiske paa sit eget Søterritorium eller i det mindste saaledes, at Svenskerne kun fik Lov til at fiske et Par Maanedes ved Bornholm. Et æret Medlem fra Bornholm har stillet et Underædringsforslag til dette Forslag. Jeg kan ikke tiltræde dette Forslag ligesaa lidt som jeg kan tiltræde de Udtalelser om dette Vædringsforslag, der ere komne frem fra enkelte af Thingets Medlemmer. Med Hensyn til det vigtige Punkt, som har været meget omstridt her i Thinget,

nemlig Forslaget til § 6, vil man se, at Udvalget har bestræbt sig for at opnaa et saadant Resultat, som efter dets Opfattelse ikke kan være støbende, hverken for den høitagtede Regjering eller for det andet Thing eller for Medlemmer her i dette Thing, og jeg kan sige paa Udvalgets Vegne, at der har været en Velvillie fra alle Sider, lige fra Høire til yderste Venstremænd. Jeg ser ikke rettere, end at vi væsentlig have imødekommet den høitærede Indenrigsminister. Han mente her ved Sagens 1ste Behandling, at der kunde ikke være Tale om en Expropriationsret, men derimod kun om en Brugsret paa et vist Aaremaal, og det er netop det, vi have søgt at naae. Vi have ikke turdet gaa med til at sige: Det og det Stykke Eiendom expropriere vi til Fordel enten for flere eller færre Fiskere eller for de stedlige Fiskere, idet nemlig Forholdene kunne forandre sig paa Stedet, saaledes at den Plads, som det ved Expropriationen var rigtigt at benytte, kan blive uegnet til en anden Tid. Man har derfor imødekommet den høitærede Indenrigsminister og er gaaet ind paa at sige: For saa vidt den nøgne Strandbred ikke kan afbenyttes, saa tillade vi Fiskerne, at de mod Betaling, der skal erlægges forud, kunne erhverve Ret til Landing og Tørreplads. For Fiskeriets Udvikling tror jeg det er nødvendigt. Jeg haaber altsaa, at den høitærede Indenrigsminister ikke vil have væsentligt at indvende mod dette Forslag; thi det er jo særlig ham, vi have søgt at ville imødekomme paa dette Punkt. Med Hensyn til Vædringsforslag under Nr. 9 skal jeg bemærke, at Udvalget ikke kan tiltræde dette Forslag, men beder Thinget om at stemme imod det. Paa den anden Side have vi maattet indrømme, at den høitagtede Indenrigsminister havde Ret, naar han sagde, at det var umuligt at bestemme og kontrollere, hvilke Vaad, der vare Aalevaad, da vi i Lovforslaget ikke har fastsat, hverken Måstørrelse eller andet Kjendemerke paa Vaad. Vi have derfor imødekommet den høitærede Indenrigsminister ved Vædringsforslaget under Nr. 10, idet vi have sagt, at Fiskeri med Vaad af hvilken som helst Slags skal være forbudt i Marts, April og Mai. Men paa den anden Side maa vi erkjende, at det vilde være aldeles ubilligt og meget haardt for Fiskerne, særlig ved Nerne, hvor de for Resten ikke bruge andet end Aalevaad, at de i 3 Maanedes skulle aldeles afstjæres fra Fiskeri, og vi have derfor foreslaaet, at Fædringsbestemmelserne skulle indskrænkes til $\frac{1}{4}$ af de Fiskebande, og at Indenrigsministeren nærmere kan bestemme, hvorledes disse Blande skulle afgrænses. Ved første Dietast kan